

sumus , quod natura ad malum composuit & disposuit, dum mixtionem, contra tua, Natura, mandata, adeo turpiter separamus. Nihilominus tamen , quemadmodum Aristoteles ait, clementa transmutare debemus, ut inueniamus quod querimus.

Et hac ratione, ô Natura , me ad viam tuam sapienter duxi, pro quo beneficio ingentes & ago, & habeo, gratias: à te enim tantum e quidem didici, vt omnia mea opera nullius sient pretij. Magnam stultitiam esse fateor, quodque in fine summa, cum planctu & tristitia conjuncta, pernicies plerumque sequatur, si quis circa multifarios alembicos, argentum viuum, aquas fortes , vulgares dissolutiones , omnes res minerales, sumum equarium, ignesque carbonarios, plus iusto occupatus sicut: omnia siquidem ista nihil omnino prosunt.

Concludo igitur me imposterum diligentius libros vestros inspecturum, & tibi, pro virili , obtemperaturum esse. Hæc enim via , quam homo perambulare poterit, tutissima securissima, & certum est , quod ars illa suum à te fortiatur initium, quamuis res, ob thesauri hujus dignitatem, & miraculum , satis tarde procedat. Ne autem tempus temere teram, vel amittam prorsus : capropter, tuo jussu, operi tempestiue satis , & æque luce hodierna, quam craetina , me adcingam : primumque de materia cogitabo, quæ mihi , mediante operante sua parte, eximium argentum viuum datura est. Illud tunc in bene obseratum mundumque quoddam vas recondam, & muro circundato alembico dein subponam : & tunc, natura, tuum decente more modoque facies officium. Ex omnibus meis viribus itaque nunc tibi denuo gratias ago maximas,